

מסכת מידות

פרק ה משנה ד

שְׁבִדְרוּם, לְשִׁכַּת הָעֵץ, לְשִׁכַּת הַגּוֹלָה, לְשִׁכַּת הַגְּזִית. לְשִׁכַּת
הָעֵץ, אָמַר רַבִּי אֱלִיעֶזֶר בֶּן יַעֲקֹב, שִׁכְחָתִי מָה הָיְתָה מְשֻׁמָּשֶׁת.
אָבָא שְׂאוּל אָמַר, לְשִׁכַּת כֹּהֵן גָּדוֹל, וְהִיא הָיְתָה אַחֲרֵי שְׁתִּיָּהּ,
וְגַם שְׁלֹשְׁתָּן שָׁוָה. לְשִׁכַּת הַגּוֹלָה, שָׁם הָיָה בּוֹר קָבוּעַ, וְהַגְּלָגֶל
נָתוּן עָלָיו, וּמִשָּׁם מְסַפִּיקִים מַיִם לְכָל הָעֵזְרָה. לְשִׁכַּת הַגְּזִית,
שָׁם הָיְתָה סִנֵּהדְרֵי גְדוֹלָה שֶׁל יִשְׂרָאֵל יוֹשֶׁבֶת וְדָנָה אֶת הַכֹּהֲנִים,
וְכֵהֵן שֶׁנִּמְצָא בּוֹ פָסוּל, לֹבֵשׁ שְׁחוּרִים וּמִתְעַטֵּף שְׁחוּרִים,
וְיוֹצֵא וְהוֹלִיךְ לוֹ. וְשֶׁלֹא נִמְצָא בּוֹ פָסוּל, לֹבֵשׁ לְבָנִים וּמִתְעַטֵּף
לְבָנִים, נִכְנָס וּמִשְׁמֵשׁ עִם אֲחֵיו הַכֹּהֲנִים. יוֹם טוֹב הָיוּ עוֹשִׂים,
שֶׁלֹא נִמְצָא פָסוּל בְּזִרְעוֹ שֶׁל אֶהֱרֹן הַכֹּהֵן, וְכֹף הָיוּ אוֹמְרִים,
בְּרוּךְ הַמָּקוֹם בְּרוּךְ הוּא, שֶׁלֹא נִמְצָא פָסוּל בְּזִרְעוֹ שֶׁל אֶהֱרֹן.
וּבְרוּךְ הוּא, שֶׁבָחָר בְּאֶהֱרֹן וּבְכֻנֵּיו לַעֲמֹד לְשֵׁרֵת לְפָנֵי ה' בְּבֵית
קֹדֶשׁ הַקֹּדֶשִׁים:

